

Čo priznal Brusel svojou hysterickou reakciou na rozhodnutie poľského ústavného súdu?

- CZ24 News | 14. ríjna 2021

EU: Bola to dôležitá chvíľa: po prvýkrát najvyšší orgán niektorej z východoeurópskych kolónií ríše Západu jasne povedal, že uprednostňuje demokratický sebaurčovací princíp pred slepou podriadenosťou Bruselu. Možno ešte zaujímavejšie však bolo, čo sa začalo diať potom!

Poľský ústavný súd minulý týždeň rozhodol o nadradenosti poľského práva nad právom EÚ. V Poľsku odteraz platí, že európske nariadenia, ak sa netýkajú oblastí, v ktorých Poľsko zverilo právomoci Európskej únii, sú v rozpore s ústavou. Písali sme o tom napríklad [TU](#). Udialo sa to v súvislosti s faktom, že EÚ sa nepáči poľská reforma súdnictva a chce do nej zasahovať.

Aká reakcia by bola adekvátna?

Čo sa vlastne v Poľsku stalo? Nič viac a nič menej, než že ústavný súd ako štandardná demokratická inštitúcia posúdil viacmenej teoretickú odbornú právnu otázku, čím nikoho nepoškodil, nijako nespochybnil (dobrovoľné!) členstvo Poľska v Európskej únii, ba dokonca ani nenaznačil úmysel zmeniť pôsobenie Poľska v rámci EÚ – konštatoval iba, že poľská ústava ako zhmotnená podstata toho najzákladnejšieho demokratického princípu, sebaurčovacieho práva poľského národa na vytvorenie vlastného štátu, je dokument, ktorý musí byť nadradený nejakým medzinárodným dohodám.

Aká reakcia zo strany partnerských štátov, štruktúr EÚ a spriaznených médií by bola adekvátna tomuto rozhodnutiu poľského ústavného súdu? Človek by povedal, že ako korektní a konštruktívni partneri by napríklad mohli do Poľska pokojne a priateľsky odkázať: „V poriadku, berieme na vedomie, že chcete usporiadanie vzťahu s Úniou chápať takto. Dobrovoľne ste sa pripojili, dobrovoľne uprednostňujete takýto výklad. Máme na to svoj názor a môžeme o tom diskutovať. Ale žiadny problém, naše vzájomné vzťahy môžu mať tisíc rôznych podôb a všetky môžu byť demokratické. Podstatné je, či pretrváva vaša chuť s nami spolupracovať, hľadať vzájomne výhodné riešenia. Ak áno, tak sa tešíme na ďalšiu spoluprácu.“

To by bola adekvátna, korektná odpoveď – ak teda predpokladáme, že Európska únia je pozitívny projekt založený na myšlienke vytvárania synergií zo vzájomne výhodnej spolupráce, postavený na rovnocennom dobrovoľnom partnerstve a tých najušľachtilejších princípoch subsidiarity a demokracie.

Odpoveď z EÚ však bola úplne iná

Reakcia úradníkov, politikov a médií zo západu EÚ však bola úplne iná. Oficiálne miesta rozhodnutie

poľského ústavného súdu okamžite hysterickým spôsobom spochybnil, skritizoval a súd označil za spolitizovaný, poukazujúc na spriaznenosť niektorých sudcov s vládou vrátane predsedníčky súdu Julie Przylebskej. (Je naozaj zvláštne, že veľmi podobný prípad, spriaznenosť špeciálneho prokurátora s vládou na Slovensku, nikomu v Bruseli neprekáža.)

Andrzej Duda a sudkyňa Julia Przylebská

Európska komisia v reakcii uviedla, že rozhodnutie poľského Ústavného súdu vyvoláva vážne obavy a ozývajú sa hlasy, že Poľsku by malo byť zastavené pridelovanie eurofondov. „Dnešný verdikt v Poľsku nemôže zostať bez následkov. Nadradenosť práva EÚ sa nesmie spochybňovať,“ napísal na Twitteri predseda Európskeho parlamentu David Sassoli a uviedol, že sa obráti na Európsku komisiu, aby okamžite konala. Šéfka Európskej komisie Ursula von der Leyenová vyjadrila nad rozhodnutím „hlboké znepokojenie“. „Poľsko musí plne implementovať právne predpisy Európskej únie, pretože je jej súčasťou,“ uviedol nemecký minister zahraničných vecí Heiko Maas.

Luxemburský minister zahraničných vecí a európskych záležitostí Jean Asselborn povedal, že „Poľsko sa zahráva s ohňom“. Samozrejme, k veci sa nemohol nevyjadriť slovenský europoslanec Michal Šimečka (PS). Ten sa nechal počuť, že išlo o útok na priamu podstatu Európskej únie (ak totalita je podstatou EÚ, tak možno mal pravdu). Podobne ako Šimečka, aj francúzsky minister pre európske záležitosti Clément Beaune označil krok poľského ústavného súdu za útok proti EÚ a za „súčasť dlhého zoznamu provokácií voči Európskej únii“.

Čo prezrádzajú hysterické reakcie predstaviteľov EÚ o nich samotných a o celej dnešnej EÚ?

Prečo tie negatívne emócie? Prečo zlostné reči o odchode Poľska u EÚ, prečo vyhrážky o odňatí eurofondov, prečo reči o provokácii a útoku? Prečo arogantné vyhlásenia o tom, že nadvládu práva EÚ nikto nesmie spochybňovať? Čo môže byť zlé na tom, ak členská krajina EÚ v oblastiach, ktoré sa nedotýkajú medzinárodného obchodu či iných druhov spolupráce s ostatnými členskými krajinami, chce mať vlastné pravidlá, vlastné zákony, tak ako to bolo v minulosti? Prečo by museli všade bezvýhradne platiť len pravidlá, ktoré stanoví Brusel? A prečo by čiastkové odmietnutie bruselského diktátu malo byť medzi rovnocennými partnermi dôvodom na nenávisť, roztržku, trestanie, škandalizovanie, mediálny lynč?

Predstavitelia ríše Západu svojimi vyjadreniami dokonale odhalili pravú podstatu svojho prístupu k podriadeným krajinám. Keď nastala tá historická chvíľa a prvá z východoeurópskych kolónií oficiálnym gestom vypovedala Ríši poslušnosť, ríšska vrchnosť naplno ukázala, že od kolónií nečaká nič iné, než totálnu poslušnosť.

Reakcia EÚ nebola reakciou partnera na spoločnom projekte, konštruktívneho a korektného. Bola to reakcia urazeného despotu, v ktorej bol jasne badateľný šok z poníženia jeho imperiálneho majestátu, urazená veľkopanská ješitnosť, ale tiež zúrivosť a nenávisť zločinca, ktorý prichádza o šancu získať bohatú korisť. Reakcia EÚ bola otvoreným priznaním: „Dovolili ste si rebéliu a za to vás neminie trest. Vy nesmiete chcieť byť slobodní a nezávislí, pretože tu vládne my. Vy smiete iba poslúchať.“

Táto dôležitá a poučná lekcija bola zdarma a mala by byť ponaučením pre každého, kto doposiaľ nevidel alebo nechcel vidieť, o čom je realita dnešnej EÚ. A jasnou správou pre každého, kto by azda ešte váhal s úvahami o oslobodení sa z príliš tesného objatia novodobého žalára národov.

Ivan Lehotský